

بسم الله الرحمن الرحيم

هندسه اهانت به مقدسات

این روزها موضوع اهانت رسانه های غربی به ساحت مقدس اشرف مخلوقات و مهربانترین موجود خلقت، گسترده ترین خبر سیاسی جهان شده است. از غربی ترین مناطق مسکونی کره زمین تا شرقی ترین نقطه آن عکس العمل مسلمانان عنوان | های رسانه ای نوشتاری و گفتاری و تصویری را پر کرده است. دنیای غرب هم چهره های متفاوتی را در قبال این انگیزش ها به نمایش گذاشته است، چهره هایی که سناریوهای متفاوت اما وابسته ای را پی گیری می کنند گویا از سیاست پلکانی برای مقابله با برنامه ای که از قبل طراحی کرده اند پیروی می کنند.

چه کاری کردند؟

آنها با تحریف چهره رسول خدا(ص) به عنوان رهبریت دین مبین اسلام، اصرار دارند که چهره اسلام عزیز را خشن و ناسازگار جلوه دهند و هدفی بزرگ تر را به معنی ضرورت مقابله با اسلام به نمایش بگذارند آنها با این اقدام خود یک کشور و یا یک ملت را نشانه نگرفته اند بلکه یک دین و یک فرهنگ را هدف گرفته اند. و به این معنی اصرار دارند و مطمئناً آنرا ادامه خواهند داد.

چرا چنین کردند؟

اسلام به جای گیری در قلوب ربع ساکنین روی زمین در معادله های فرهنگی، سیاسی، اقتصادی و اجتماعی فعال است و این حضور نمی تواند از دید مدیران این کره خاکی بدور بماند و آنها که سودای اداره جهان را در سر می پروراند باید برنامه ای عملی برای آن طراحی کنند. در طراحی های مدیریتی انجام پایلوت های اجتماعی (نمونه های اجتماعی) یک استراتژی شناخته شده است. یعنی سیاسیون و مدیران امور اجتماعی هر وقت بخواهند اقدامی عملی را در ساختار جامعه پیاده کنند، ابتدا گوشه ای از آنرا به نمایش می گذارند تا بازتاب های فرهنگی، اجتماعی آن را ارزیابی کنند. این از اصول اولیه ای است که در کلاس های درس امور اجتماعی تدریس می کنند. ما هم خاطره مشابهی از این اقدام را در انقلاب اسلامی خود داریم. نوشتار ساواک در روزنامه اطلاعات علیه وجود مبارک حضرت امام خمینی(ره) قریب یکسال پیش از اتمام دوره تبعید ایشان از همین قماش تجربیات اجتماعی مدیران است. که این بار قرعه فال به نام روزنامه دانمارکی درآمده است. و قرار شده است آنها این نمونه را پیاده کنند و بازتاب اجتماعی آنرا ارزیابی کرده تا قدم های بعدی را مطمئن تر و مؤثرتر بردارند.

وضعیت کنونی مسئله چگونه است؟

اندیشه استکباری جهانی برنامه جامعی برای مقابله با اسلام طراحی کرده است و آنرا در قالب انعکاس نمونه ای

نوشتاری شروع کرده است، عکس العمل سیاسی و سپس اجتماعی مسلمانان جهان در قبال این رفتار سریع، مناسب، تند و منطقی بوده است، در نتیجه در وهله اول با فرافکنی موضوع سعی در جهانی کردن حرکت نامناسب خود داشتند و به همین دلیل موضوع توسط رسانه های بقیه کشورهای اروپایی تکرار شد این اتفاق خود نشان از تصمیم گیری متمرکز برای حرکت علیه اسلام عزیز در قالب جامعه اروپا دارد. با شدت یافتن اعتراضات اجتماعی در قبال این رفتار، عذرخواهی ها شروع شد، مقامات دانمارک به شکل های مختلف عذرخواهی کردند، و سپس آقای خاویر سولانا که جایگاهی به عنوان مسئول امور سیاست خارجی جامعه اروپا را دارد وارد میدان شد و دو حرف مهم را زد: یکی اینکه ما در فکر تدوین قانونی هستیم تا کسی دیگر به مقدسات اسلامی توهین نکند، دوم اینکه قصد دارد به عنوان سفیر صلح به کشورهای اسلامی برود تا با عذرخواهی حضوری موضوع را فیصله دهد. چگونه می شود که این کار را عملی کرد که مسئول سیاست خارجی جامعه اروپا وظیفه خود می داند عکس العمل نشان دهد، مگر موضوع در قالب یک روزنامه و یا حداکثر یک کشور نبود پس چرا آقای سولانا موضع گیری می کند؟ یقیناً طراحی این توطئه عظیم برعهده یک کشور و یک روزنامه بالاتر بوده است و همان پارلمان قاره ای چنین تصمیم هایی را هدایت می کند، منظورم انتخاب استراتژی نیست بلکه تبیین هدف است تا با روش های گوناگونی جاری شود. فراموش کردن عقبه این مجموعه ما را به سطحی نگری و آسان اندیشی محکوم می کند.

در این روزها همه سعی می کنند تا واسطه گری کنند تا موضوع به عکس العمل «تند» از سوی مسلمانان ختم نشود. به طوری که آقای کوفی عنان می گوید «چاپ مجدد این کاریکاتور عین بی عقلی و بی ادبی است» او درست می گوید ولی این جمله هیچ اثر وضعی در اتفاقی که افتاده ندارد و هیچ مسئولیتی را هم متوجه سازمان ملل نمی کند.

رهبر مذهبی آفریقایی از مسلمانان جهان طلب عفو و بخشودگی می کند و مطمئناً در آینده هم عده ای دیگر از اشخاص و نهادهای مصلح(!) چنین درخواستی از جهان اسلام خواهند کرد.

اعتراضات مردم مسلمان در جهان دو وجهه داشته است، مردمی و دولتی. تقریباً در همه کشورهای مسلمان نشین و حتی کشورهایی که مسلمانان در اقلیت بوده اند، مردم اعتراض خود را به زیباترین وجهی ابراز و به نمایش گذاشته اند و می توان ادعا کرد که مسلمانان ادای دین کرده اند، اما در محافل دولتی این چنین عمق اعتراض نمایان نیست. حداکثر در بعضی کشورها، نمایندگان سیاسی کشورهای اروپایی احضار شده اند که به نظر نمی آید این نتیجه مناسب و درستی از این همه اعتراضات مردمی باشد. در بعضی کشورها هم عکس العمل های اقتصادی را به عنوان تحریم کالای دانمارکی شروع کرده اند که بیشتر درخواست های مردمی است تا برنامه ریزی های دولتی.

چه باید کرد؟

هرآنچه از طرف مسلمانان جهان صورت گرفته است درست است و باید برای چگونگی استمرار آن برنامه ریزی کرد، اما در کوتاه مدت بهترین راه مقابله با این حرکت که قطعاً تأثیر بیشتری از همه فعالیت های دیپلماتیک و سیاسی دارد تأسی به کلام مبارک حضرت امام(ره) است که قریب به این مضمون بیان فرمودند: «اگر آنها به دین ما بزنند ما هم به دنیای آنها خواهیم زد.» این دستور مؤثرترین روش اجرایی است که باید در قالب تحریم مصنوعات دانمارکی در درجه اول عملی شود

و با برنامه ای منظم و علمی گسترش یابد.

این اقدام از طرف مردم شروع شده است و در راهپیمایی شکوهمند ۲۲ بهمن هم پوسترهایی چاپ شده بود که کالاهای دانمارکی را معرفی می کرد و اعلام می نمود که همه بارکدهایی که با عدد ۵۷ شروع می شود دانمارکی است و باید تحریم شود، اما واقعیت این است که تحریم کالاهای دانمارکی و برخی کشورهای اروپایی نیازمند برنامه ریزی جامعی از سوی وزرای بازرگانی و اقتصاد همه کشورهای مسلمان دارد ضرورت دارد مجامع مختلف کشورهای اسلامی با هماهنگی یکدیگر چگونگی این تحریم رامطالعه و چگونگی جایگزینی محصولات و مصنوعات را بویژه از میان کشورهای مسلمان بررسی کنند که اگر این اتفاق بیافتد یعنی محصولاتی از کشورهای مسلمان جایگزین محصولات و مصنوعات ساخته های دانمارکی شود، حمله ای گازانبری در قبال حمله آنها اتفاق افتاده است و تأثیری مضاعف خواهد داشت. بدیهی است چنین رفتاری دیپلماسی قدرت ضدی را می طلبد که وزرای امور خارجه کشورهای مسلمان باید بار به ثمر نشستن آنها به دوش بکشند. در این میان وظیفه مقامات دولتی جمهوری اسلامی ایران به دلیل سردمداری که در مقابله با استکبار جهانی دارند بسیار متفاوت و سنگین تر از سایر کشورهای مسلمان است. وزارت امور خارجه ما باید آنچنان دیپلماسی قوی داشته باشد که از این تحرکات مردمی بیشترین بهره را بگیرد و حتی آنها را که تمایل برعکس العمل ندارند پشت میز تعامل جهانی بکشاند. وزارت بازرگانی و اقتصاد جمهوری اسلامی باید در زمینه ای آماده شده توسط دیپلمات های وزارت امور خارجه سردمداری رفتار اقتصادی مناسب با کشورهای غربی بویژه دانمارک که فعلاً در صف مقدم ایستاده است را طراحی و پیگیری کنند، این اقدامات می تواند گویای حرکت مؤثر دولت اسلامی و مردمی ما و همچنین شاخصی برای ارزیابی اقدامات آنها باشد.

اما در درازمدت، ضرورت دارد وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی با بهره گیری از دیپلماسی آماده شده توسط وزارت امور خارجه و خانه های فرهنگ مستقر در کشورهای اسلامی با برقراری رابطه با نهادها و تشکل های مردمی و اسلامی کشورهای مسلمان چگونگی مقابله با مجموعه های فرهنگی کار را تبیین کند و با نگاه درست به جامعه اسلامی، مردم را آگاهانه در صحنه تقابل با همه همه های بیگانگان نگاه دارد. این جامع نگری با بهره گیری از جامعه نگری درست مدیران متناسب ترین روش ماندگار برای استفاده از فرصتی است که خداوند تبارک و تعالی در اختیار مسلمانان قرار داده است.

دیگر چه باید کرد؟

کار آخر اینکه، آنچه استکبار انجام داده است و موفق هم بوده است تحریم سیاسی جمهوری اسلامی ایران با بهره گیری از موضوع انرژی هسته ای است. یعنی توانسته است با جهانی کردن موضوع انرژی صلح آمیز هسته ای ایران و با تحریف هایی که در واقعیات انجام داده است، بهره مناسب سیاسی خود را ببرد. روش مشابهی برای ما نیز می تواند مؤثر باشد، واقعیت این است که مجموعه دنیای غرب علیه دستیابی ما به انرژی هسته ای تنها یک واکنش علیه ایران و ایرانیان نیست. بلکه عکس العملی است که بر جهان اسلام نشان داده است، آنها استقلال جمهوری اسلامی ایران را باور کرده اند و به همین دلیل نمی خواهند خودباوری و توان قوی این کشور را بپذیرند، آن هم نه به دلیل اتفاقاتی که در چهار دیواری

ایران اسلامی پیش می آید بلکه به دلیل اینکه دنیای اسلام و در تعقیب آن دنیای استضعاف می تواند از این نمونه، الگو برداری کند. و آنوقت میدان برای تک تازی غرب به جمهوری اسلامی ایران را آنگونه که واقعیت دارد با استفاده از همین فضای مردمی ایجاد شده در جهان اسلام به هجوم علیه اسلام و علیه کشورهای جهان سوم تبدیل کند و پشتیبانی مناسب آنها را به دست آورد. ما از دیپلماسی های پیشین راضی نیستیم، چگونه است که همه مقامات سیاسی کشوری به ظاهر دوست در سخنرانی ها و مصاحبه های خود حق ایران را تأیید می کنند و اما در رأی گیری سازمان ملل نتیجه دیگری حاصل می شود، این بار ما باید با آگاه سازی مردم زمینه را آنچنان فراهم کنیم که این مقامات پاسخگوی افکار عمومی مردم کشور خود باشند، این رفتار را جامعه نگرى مناسب در قبال جامع نگرى اندیشه مدیرانمان می دانیم و آن را راه منطقی مقابله با تهاجم غرب می شناسیم.

دکتر محمداسماعیل اکبری، استاد دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی